

ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 2019

Μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου καὶ πανευφήμου
Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς. (α' αἰ.)

Πανηγυρική ἀκολουθία ἱ.μ. Σίμωνος Πέτρας

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως,
πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους δ',
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Μυροφόρων σε πρώτην πάντες γινώσκουμεν, Μαγδαληνή, καὶ πρώτην τὸν Χριστὸν ἐγερθέντα ἰδοῦσαν, ᾧ Μαρία, καὶ Μαθηταῖς πρώτην εὐαγγελίσασαν τὸν Ἰησοῦν ἀναστάντα, καὶ παρ' αὐτοῦ χαῖρε πρώτην ὑπακούσασαν.

Τῶν οὐρανίων ὁ πόθος ὄντως σὲ ἔπεισεν τῶν ἐπὶ γῆς τὴν σχέσιν ἀπορρίψαι προθύμως, Μαρία, καὶ ὀφθῆναι τοῦ Ἰησοῦ ὀπαδὸν καὶ μαθήτριαν, διακονοῦσάν τε τούτῳ ἐκ τῶν σαυτῆς ὑπαρχόντων, καθὼς γέγραπται.

Ταῖς ἱκεσίαις, Μαρία, πάντας ἐκλύτρωσαι πιστοὺς ἐκ πάσης βλάβης, λοιμικῆς τε πανώλους, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντάς σου τὴν σεπτὴν ἑορτὴν καὶ χαρμόσυνον, ἀспаζομένους δ' εἰκόνα σου εὐλαβῶς ἐν τῷ Ἄθῳ, ἰσαπόστολε.

Οὐ σθένει γλῶσσα βροτεία ἀνευφημησαί σου τὴν ἀρετὴν, Μαρία, καὶ τὸν ἔνθερμον ζῆλον· ζέουσα γὰρ πόθῳ πρώτη Χριστὸν ἀναστάντα ἐώρακας, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῦτον Υἱὸν Θεοῦ παρῆρσῃ σὺ ἐκήρυξας.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῶν εὐσεβούντων τὸ φιλέορτον σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς μυροφόρου εὐλαβῶς, τὴν μνήμην αὐτῆς φαιδρῶς πανηγυρίζομεν, ὅτι εὐφρανε Θεὸν, ἀγγελικῶς ἐν γῆ

βιωτεύσασα· πᾶσαν γὰρ βιωτικὴν ἀπορρίψαμένη ἀπόλαυσιν, συνεσταυρώθη Χριστῷ τῷ νοητῷ αὐτῆς νυμφίῳ, ᾧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.**

Μεγάλῃς διὰ σοῦ εὐεργεσίας, ἄκραντε, τυχόντες, σὺν Ἀγγέλοις γεραίρομεν τὸν τόκον σου τὸν καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι δι' ἄκραν εὐσπλαγγνίαν καὶ ἀναπλάσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε τὴν ἱερὰν τῆς μυροφόρου μνήμην μυρίσωμεν ἐν μύροις τῆς μυρισάσης μύροις τὸ σῶμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῆς.

Οἶά περ οὐρανὸν βλέπομεν τὸν ναὸν σου, Μαρία, ὥσπερ ἄστροις, σαῖς ἀρεταῖς ταῖς θείαις ὠραῖσμένον, ἔνδοξε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Οἶκον, Μαγδαληνή, σοι ἔκτισαν ἐν Ἄθῳ τιμησαί σε ποθοῦντες σεμνῶ ἐν Μονυδρίῳ Ἀνδρέου Χριστοκλήρυκος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Σέλας τὸ τριλαμπές, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Μαγδαληνῆς πρεσβείαις τῆς πρώτης μυροφόρου, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἔχουσα Μαριάμ, Μητρόθεε, ὀπίσω σου ἐπομένην πόθῳ Μαγδαληνὴν, τὸν τάφον τοῦ σοῦ Υἱοῦ κατέλαβες.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτικά ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Πληρωθέντος τοῦ προοιμιακοῦ ψαλμοῦ,
Συναπτή μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἶτα τό· Μακάριος ἀνὴρ.

* * *

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους η' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! πῶς Χριστοῦ τῶν ποδῶν, ἡ Μαρία ἤψατο· καὶ πρώτη τὴν ἐκ νεκρῶν Αὐτοῦ Ἀνάστασιν, κατεῖδε ξενοπρεπῶς, ἐπιτυχοῦσα τῆς θείας ἐλλάμπεως· βοᾶτω πᾶς ὁ λαός, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ γεραίροντες, τὴν ἐν Μυροφόροις πρώτην, καὶ εὐαγγελίστριαν· ἥς τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ, τῶν δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὄτια σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Μύρων τῶν σεπτῶν σου πάνσοφε, ἡ ὁσμὴ ἐξῆλθεν, εἰς τὰ κόσμου πέρατα, καὶ πάσας τῶν εὐσεβῶν, ψυχὰς ἐμύρισε, τῶν πόθῳ ἐν τῇ σορῶ, σεπτῆς χειρὸς προσψαυόντων σου ἔνδοξε, ἐκ πάσης φθοροποιοῦ, νόσου καὶ πάθους λαμβάνομεν ἴασιν· ὅθεν τὴν σεπτὴν σου μνήμην, νῦν πανηγυρίζομεν, καὶ αἰτούμεν πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὴν σὴν γεραίρομεν πάνσοφε, εὐανδρίαν πάντες, καὶ ψυχῆς στερρότητα, Μαρία ἡ τῶν πιστῶν, ὁμοῦ ὁμήγουρις· ἐκήρυξας γὰρ τρανῶς, τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, δι' ἧς οἱ πάντες ἡμεῖς, τῇ εὐσεβείᾳ πιστῶς ἐστηρίχθημεν· καὶ πρὸς σὲ σεμνὴ βοῶμεν· μετὰ σοῦ ἡ δύναμις, τοῦ Κυρίου ὑπάρχει, ἐκτελοῦσα τὰ θαυμάσια.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινε ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε Μοναστῶν ὁ σύλλογος, καὶ πιστῶν τὰ πλήθη, χαρμοσύνοις ἄσμασι, τιμήσωμεν εὐλαβῶς, τὴν μνήμην σήμερον, Μαρίας Μαγδαληνῆς, τῆς κηρυξάσης εἰς πάντα τὰ πέρατα, Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, θείαν καὶ πᾶσαν τὴν γῆν καταυγάσασαν, τοῖς θεογνωσίας λόγοις, ὡς εὐαγγελίστρια· ἥς τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ, Ἰησοῦ σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ποίους εὐφημιῶν ἄσμασιν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ποίους εὐφημιῶν στέμμασιν ἀναδήσωμεν τὴν μυροφόρον τὴν τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον καὶ μυροφόρων ἐξάρχουσαν, τὸ τῆς Ἐκκλησίας μέγα κλέος, σελήνην τὴν δαδουχοῦσαν τὴν ὑφήλιον, τὸ ξίφος τὸ κατακόψαν τοὺς σταυρώσαντας, ἦν δεξιᾷ ζωφόρῳ ἀμαράντῳ στέφει ὡς νικήσασαν στεφανοῖ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ποίους εὐωδιῶν ἄνθεσι νῦν μυρίσωμεν τὴν μυροφόρον, τὴν Χριστοῦ τὸ σῶμα μυρίσασαν· νέκυν ἐν μνήματι κείμενον, δάκρυσι καὶ μύροις καὶ ἀγάπῃ· τὴν πάντα, τὰ ἐπὶ γῆς ἐναπορρίψασαν, καὶ μόνον, Χριστὸν αὐτὸν ἐπιποθήσασαν· ἥς τὴν πανέντιμον χεῖρα, ἀρωμάτων κρήνην, ἐδωρήσατο τοῖς πιστοῖς, ἐν ἧ καὶ προστρέχοντες, θείαν χάριν ἀρυόμεθα.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Λόγος οὐχ ἱκανοῖ βρότειος, τῶν θαυμάτων σου φράσαι τὰ πλήθη, νοῦς τε ἐννοεῖν ὄλως οὐ σθένει, Μαγδαληνὴ ἰσαπόστολε· ἄπειρος καὶ γὰρ ἡ τούτων δόσις· λυτροῦσαι, ἐκ συμφορῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ καὶ εὐ-

λαβῶς προσκαλουμένους σου, τὴν κυριώνυμον κλῆσιν, καὶ ἀσπαζομένους, χειρὸς σου σορὸν τὴν σεπτὴν, ὄσμὴν ἀποπνέουσιν, καὶ ῥῶσιν νοσοῦσι βρῦσαν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Μυροφόρε· λῶβην γὰρ λοιμοῦ τὴν πανώλεθρον, τὴν καταθερίζουσιν ποίμνην σου, ἔστησας θερμῇ σου προστασίᾳ· Διό σου τὴν φωτοφόρον καὶ πανέορτον, τιμῶντες, Μαρία μνήμην ἐκτελοῦμέν σου, ἐκδυσωποῦντες πρεσβεύειν, τὸν Σωτῆρα δοῦναι, ἡμῖν ἅπασιν ἰλασμόν, ψυχῆς ἀγαλλίασιν, εὐφροσύνην τε καὶ ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θεῖαν Ἀνάστασιν, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχχνως φύσιν θεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθης, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις· Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον Δοξαστικόν, ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, πνευματικὴν χορείαν στησάμενοι, ἄνθεσιν ἐγκωμίων, τὴν πρώτην ἐν Μυροφόροις στεφανώσωμεν, Μαρίαν τὴν κυριώνυμον, καὶ τοῦ Λόγου Μαθήτρια. Αὕτη γὰρ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαδραμοῦσα, τὸ εὐαγγέλιον ἐκήρυξε, καὶ τοὺς θεοκτόνους θανάτῳ παρέδωκε· καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης παρίσταται, ὡς μαθήτρια ἰσαπόστολος καὶ μυροφόρος· πρεσβεύουσα ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων τὴν πάνσεπτον θήκην τῆς πανεντίμου χειρὸς αὐτῆς, ἰαμάτων ρεῖθρα ἀκενώτως πηγάζουσιν, καὶ παρέχουσιν ἰλασμόν παρὰ Θεοῦ, τοῖς ἐκτελοῦσι πόθῳ, τὴν χαρμόσυνον αὐτῆς, καὶ πανέορτον πανήγυριν.

Ἔτερον Δοξαστικόν, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν Παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν πιστῶν ἀρραγὲς περιτείχισμα, συνελθόντες ὧ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις Παρθενομήτορ ἀγνή, λυχνία χρυσαυγῆς, καὶ πύλη ἐπουράνιε· χαίροις σκηνὴ ἀγιάσματος, ἢ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου Πανάχραντε· χαίροις ἢ τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὑπερτέρα, ἀπάντων ἀσυγκρίτως· Διὸ Μητράνανδρε Δέσποινα, μὴ λίπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.
Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρλγ'.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. (ρλγ' 1)

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. (ρλγ' 1)

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. (ρλγ' 2)

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(ξ' 1-16).

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ, ἦκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. Ὅτι ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν ὡς γνόφος ἐπ' ἔθνη· ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται· καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου καὶ ἔθνη τῆ λαμπρότητί σου, ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἰδοὺ ἦκασιν πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψη, καὶ χαρήση, καὶ φοβηθήση καὶ ἐκστήση τῆ καρδία, ὅτε μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτον θαλάσσης καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν· καὶ ἤξουσίν σοι ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσίν σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γαιφάρ, πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσιν φέροντές σοι χρυσίον καὶ λίβανον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται· καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται σοι· καὶ κριοὶ Ναβαιῶθ ἤξουσίν σοι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου· καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτανται καὶ ὡσεὶ περιστερὰ σὺν νεοσσοῖς αὐτῶν; ἐπ' ἐμὲ ἐστὶ Σιών· ἐπ' ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσίς ἐν πρώτοις, τοῦ ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸ χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον· καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι, καὶ οἰκοδομήσουσιν υἱοὶ ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε· καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διαπαντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ

γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἤξει. Καὶ πορεύσονται πρὸς σε δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἵχνη τῶν ποδῶν σου, πάντες οἱ παροξυναντές σε· καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώση, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῶζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(β' 23, 27, γ' 1, 4).

Τάδε λέγει Κύριος· τὰ τέκνα Σιών, χαίrete καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ κατασχυνθῶσιν ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται· καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι· καὶ ἔσται, πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
(λα' 8-31).

Υιέ, ἀνοίγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντα ὑγιῶς. Ἄνοίγε σὸν στόμα, καὶ κρίνε δικαίως· διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον· εὐραμένη ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν· συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον· καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον, ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε

κτῆμα. Αναζωσαμένη ισχυρῶς τὴν ὄσφον αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πού χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Διττὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῆς ἐνδύματα· περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἠνίκα ἂν καθίση ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, καὶ περιζώματα τοῖς Χαναναίοις. Ἴσχον καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο, τῆς γλώσσης αὐτῆς. Στεναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. Ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλαὶ ἐκτήσαντο πλοῦτον· σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, καὶ ὑπερήρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται· φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῆς ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

**Ἐκτενής, τό· Καταξίωσον,
Πληρωτικά, Κεφαλοκλισία.**

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ εὐωδίαν ἐκπέμψατε· ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ σήμερον εὐφροσύνως ἀγαλλομένη βοᾷ, ὅτι ἔλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος ὑπὲρ πάντα λόγον. Ἴδου γὰρ ἡ τὸ Σῶμα τοῦ νοητοῦ μου νυμφίου Χριστοῦ, τοῖς βαρυτίμοις, μύροις, κείμενον ἐν μνήματι μυρίσαι σπουδάσασα, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, τὴν πορείαν πρὸς οὐ-

ρανὸν ἐποίησατο. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, ἐγκωμιάζοντες ταύτην εἰπόμεν· χαίροις ἡ πρώτη Χριστὸν ἐξαναστάντα, διὰ τῆς ἰσαγγέλου σου ζωῆς κατιδοῦσα πανεύφημε, καὶ ἀγγελικῆς φωνῆς ἐπακούσασα, καὶ θέας ἀξιοθεῖσα, εὐαγγελιζομένων σοι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν. Χαίροις Ἀποστόλων πρωταπόστολε, παρὰ Χριστοῦ ἀποσταλεῖσα πρὸς αὐτούς, μηνῦσαι τούτοις τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἔγερσιν· χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Πνευματικοῖς ἄσμασι τὴν Μυροφόρον τοῦ Χριστοῦ ἅπαντες εὐφημήσωμεν, Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν· αὕτη γὰρ τὴν ἀχλὺν τῆς ἀθυμίας, τῶν Ἀποστολικῶν προσώπων ἐξηφάνισεν, ὁ Χριστὸς Ἀνέστη· πρὸς αὐτούς ἐκβόησασα· καὶ νῦν τῷ ποθουμένῳ ἐπαπολαύουσα τρισηλίῳ φωτί, ἐκτενῶς ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου ἑορταζόντων, τὴν παναγίαν αὐτῆς κοίμησιν.

Ἦχος γ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τῶν εὐσεβούντων τὸ φιλέορτον σύστημα συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς Μυροφόρου εὐλαβῶς, τὴν μνήμην αὐτῆς φαιδρῶς πανηγυρίσωμεν, ὅτι εὐφρανε Θεὸν ἀγγελικῶς, ἐν γῆ βιοτεύσασα· πᾶσαν γὰρ βιοτικὴν ἀπορρίψαμένη ἀπόλαυσιν, συνεσταυρώθη Χριστῷ τῷ νοητῷ αὐτῆς Νυμφίῳ, ᾧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Μυροφόρου· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν μετ' ἐγκωμίων τὴν Χριστοῦ Ἀπόστολον, τὴν εἰς πᾶσαν γῆν κηρύξασαν, αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τοὺς Αὐτὸν σταυρώσαντας θανάτῳ παραδοῦσαν· ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, ξένον ψυχῶν ἀγαλλίαμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸ κειμήλιον τοῦ Λόγου, τὸ θεῖον ἐνδιαίτημα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ᾧ ὁ τῆς χάριτος πλοῦτος τεθησαύριστα, ἡ παμφαῆς Μυροφόρος, ὡς ἥλιος λάμπει τοῖς πέρασι, Μαγδαληνὴ ἡ Ἀπόστολος, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα, καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ἐκ θλίψεως, τοὺς τὴν σεπτὴν αὐτῆς μνήμην ἐκτελοῦντας ἐν ἄσμασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ Μυροφόρος Χριστοῦ, ἡ ἐν τῷ Τάφῳ τῷ σεπτῷ προσκομίσασα, τὰ μῦρα δακρυρροοῦσα καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς, ἐμπλησθεῖσα τοῦτον, ὅτε ἔβλεψας, ἐκ τάφου τριήμερον, ἀναστάντα πανένδοξε· καὶ θεῖους πόδας, γηθομένη ἐκράτησας, παρ' οὗ ἤκουσας· Μὴ μοῦ ἄπτου· ἀλλ' ἄπελθε, μύσταις ἐμοῖς κηρύττουσα, τὴν θεῖαν μου Ἔγερσιν, καὶ χαρμονῆς ἐμπλησθέντες, ἐν Γαλιλαίᾳ με ὄψονται, τὸν πᾶσι διδόντα, τὴν ἀνάστασιν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῆς.

Δεῦτε τῆς Μυροφόρου Χριστοῦ, μετ' ἐγκωμίων τελουμένην πανήγυριν· ὀρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἀδελφοῖ, καὶ πανευφροσύνως ἐορτάσωμεν· τιμῶντες ἐν ἄσμασι, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζοντες· κλέος καὶ θαῦμα, τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα, Ἰσαπόστολε, Μαριὰμ Θεοδόξαστε. Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν ἰάσεων, ἐκ τῆς σοροῦ τῆς παντίμου, χειρὸς τοῦ θεοῦ Λειψά-

νου σου, Χριστοῦ τῆ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Πόθῳ καὶ θυμηδία ψυχῆς, τῆς Μυροφόρου τὴν πανήγυριν σήμερον, τελοῦντες πιστοὶ ἐν ὕμνοις, τὸν Ζωοδότην Χριστόν, τὸν αὐτὴν δοξάσαντα δοξάσωμεν, τιμῶντες γηθόμενοι, ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτριαν, καὶ εὐσεβείας, ὡς ὀφθεῖσαν ὑπέρμαχον· καὶ γεραίροντες, εὐσεβῶς μακαρίσωμεν, χαίροντες καὶ δοξάζοντες, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐπαξίως τὴν μνήμην, αὐτῆς φαιδρῶς μεγαλύναντα· Αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς εὐχαῖς αὐτῆς βραβεῦσαι, ἡμῖν τὸ ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγγνίας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταθέντα, καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δακρυρροοῦσα· Τί τὸ ξένον θέαμα; ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντι με δυσωδίας τῶν δαιμόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρῶν τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; Ἄλλ' ὁ τοῦ σύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανείς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· Τοῖς ἀδελφοῖς μου πορευθεῖσα, εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβόησον· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, ὅπως παράσχῳ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.**

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἔτερον Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη μητέρα ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν· Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Μυροφόρου.**

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς οὐρανόθεν νυμφίου, τὰ μῦρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἦς τὴν πάντιμον χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ, ἀσπαζόμενοι, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς ἀρυόμεθα.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ἵτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α΄.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς Μυροφόρου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς οὐρανόθεν νυμφίου, τὰ μῦρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἦς τὴν πάντιμον χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ, ἀσπαζόμενοι, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς ἀρυόμεθα.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, **Κάθισμα.**

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ἄκρον ἐφετόν, ἀγαπήσασα ὄντως, σεμνὴ Μαγδαληνὴ, ἠδονὰς ἐβδελύξω· τὸν κόσμον μισήσασα, τὸ ποθούμενον ἔφθασας. Ὅθεν ἐνδοξε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, ὅπως σχέσεως, τῶν ἠδονῶν λυτρωθῶμεν, ἀγάπη τοῦ κρείττονος.

Δόξα. **Ὅμοιον.**

Τῷ τάφῳ σου, Σωτήρ, παρεστῶσα **Μαρία**, καὶ δέους καὶ χαρᾶς θεωρία Ἀγγέλου ἐπλήσθη ἀναγγέλλοντος τὴν σὴν θείαν Ἀνάστασιν, ἣν δοξάζομεν σὺν γυναίξει μυροφόροις σοὶ προσπίπτοντες τῷ τῇ φρικτῇ σου Ἐγέρσει ἡμᾶς συνεγείραντι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ο νέος οὐρανός, ὁ χωρήσας ἀρρήτως, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, μὴ χωρούμενον Λόγον· παλάτιον ἔμψυχον, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως· ἡ περίδοξος, καὶ περιώνυμος Κόρη, τοῦ Σωτήρος μου, τῆς οὐρανοῦ πατρίδος, πολίτην με ποίησον.

Ἔτερον Θεοτοκίον.

Απόθου, ὦ ψυχὴ, ῥαθυμίας τὸν ὕπνον, καὶ ἄναψον φαιδρὰν μετανοίας λαμπάδα, καὶ ἔξελθε νῦν χαίρουσα τῆς τοῦ βίου συγχύσεως εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου, Δέξαι, λέγουσα, καὶ μὴ ἀπόση με, Λόγε, λιταῖς τῆς τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ πτωχέυσαντι Λόγῳ ὑπερβολῆ, εὐσπλαγχνίας Μαρία Μαγδαληνὴ, σαφῶς ὡς Μαθήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας· καθορῶσα δὲ τοῦτον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνεις δακρύνουσα. Ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν, ἐν πίστει πανηγυριν, Μυροφόρε αἰοίδιμε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ετι οὔσης σκοτίας ἡ Μαριάμ τῷ μνημείῳ προσέδραμε τοῦ Χριστοῦ, καὶ δύο ἐώρακε Ἀσωμάτους κραυγάζοντας· Ὡ μυροφόρε τί κλαίεις; Τί οὕτως ὀδύρεσαι; Ὁ Ζωοδότης, ἴδε, ἀνέστη τριήμερος. Τοῦτον δὲ ὀρῶσα καὶ μηδόλως μὴ γνοῦσα, ποῦ ἔθου τὸν Κύριον; ἐπηρώτησε κλαίουσα. Ὁ Δεσπότης δ' ἐφώνησε· Ὑπάγε, Μαρία σεμνή, μοῦ τὴν θείαν Ἐγερσιν κηρύττουσα, δι' ἧς δίδωμι κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὄλων δεσπύζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος·

χαῖρε μόνῃ Κυρία, τοῦ κόσμου Πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατὴρς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ Ἀειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστάλακτε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, οἶκον θαυμάτων, καὶ δαιμόνων μᾶστιγα, καὶ ἰατρῆιον, λοιμικῆς, Μαγδαληνὴ ὀνομάζομεν, καὶ πάσης λύπης ταχεῖαν παράκλησιν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῆς σῆς δόξης ἔνδοξε, τὸ μέγα ὕψος, ἐξεῖπεῖν οὐ δύναται, γλῶσσα βροτεία, ὥσπερ δεῖ· πῶς οὖν ἡμεῖς εὐπορήσωμεν, ὕμνους πρεπῶδεις, προσοίσειν σοι πάνσεμνε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μωϋσῆς ἐώρακε, πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε· δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιῳ Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται * καὶ καθάρσει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μονάδι * ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, * ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ἐκλογή.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῆς.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ, ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν΄ 1)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν΄ 5)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιζ΄ 9-20). (τὸ Γ΄ Ἑωθινόν).

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ πρώτῃ Σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι· κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανέρωθη, ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανέρωθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημεῖων. Ἀμήν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ταῖς τῆς Μυροφόρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος β΄. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.

Ἀναστάντα Ἰησοῦν, πρώτη Μαρία ὡς ἐθεάσω, ἔδραμες ταχύ, σοῖς συμμύσταις, τὴν Αὐτοῦ μνηῦσαι Ἐγερσιν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Οἱ Κανόνες·

πρῶτον τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς
C΄ καὶ τῆς Μυροφόρου οἱ δύο, εἰς η΄.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ποίημα τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους Νικαίας τοῦ Γραπτοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Αἴνων ἀπαρχὰς εἰσάγω σοι Κυρία. Θεοφάνης».

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἰσθήσεων Δέσποινα, διπλὴν πεντάδα συνέτισον· δεκάχορδον ὄργανον, δεῖξον σῆ χάριτι, τὴν ὑπέρχρονον, Σοφίαν ἢ τεκοῦσα· ἁρμόνιον ὅπως σοι ἄσω μελώδημα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύϊ Πανάμωμε, βουλῆς μεγάλης ὁ Ἄγγελος· ὁ πάντα στησάμενος, ἐκ τοῦ μὴ ὄντως τὸ πρῖν, ἐπεδήμησεν, ἐκ σοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ σχίσας τὸν κώδικα, λύσιν δεδώρηται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεφέλην σε ἔμψυχον, τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγάσματος, γινώσκομεν Δέσποινα, ἀνατολὴν τοῦ φωτός, τοῦ φωτίσαντος, ἡμῶν τὴν ἀκοσμίαν, καὶ πάντας ἐλκύσαντος, πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥράθης ἀσύγκριτος, κόσμος τῶν ἄνω δυνάμεων, καὶ πάσης τῆς κτίσεως, Θεογεννητορ ἄγνη, ἢ θεώσασα, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄδην νεκρώσασα, μόνη τῷ τόκῳ σου.

Κανὼν τῆς Μυροφόρου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος καὶ εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, λοιπὸν σὺ πληρώσον Πνεύματος, Θεὲ ὥσπερ ἔφησας, πάλαι Προφήτη τῷ σῶ, Μυροφόρου σου, μυρίσαι μνήνην μύρις, ἐθέλοντος Σῶμά σου, τῆς μυρισάσης σε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπίστραψε σήμερον, ἢ παμφαῆς σου πανήγυρις, ἡλίου φαιδρότερον, τὰς ἐν τῷ σκότει ψυχάς, καταλάμπουσα, καὶ σκότος τῶν δαιμόνων, Μαρία ἐλαύνουσα, Χριστοῦ μαθήτρια.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ποιμνὴν σου φύλαττε, τὴν σὲ τιμῶσαν ἀπόστολε, ἐχθρῶν ἀοράτων τε, καὶ ὀρατῶν ἀσινῆ, πολεμίων τε, μαχαίρας καὶ πολέμου, λιμοῦ καὶ ποντώσεως, καὶ βλάβης ὑπερθεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ μνήμα κατέλαβε, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατεῖλαντος, γαστρὸς ἀειπάρθενε, ἀνδρώου δίχα σπορᾶς· ἐπομένην σοι, ἔχουσα θρηνηδοῦσαν, ὁμώνυμον σύναλγον, καὶ συνεργάτιδα.

Ἄλλος κανὼν

τῆς Μυροφόρου,

οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρία μέλω πόθῳ,
Θεοφάνους».

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θεϊκαῖς, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μαρία καταύγασον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦγιασέ σε Λόγος ὁ τοῦ Πατρός, πνευμάτων κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς, ᾧ μαθητευ-

θεῖσα χαρισμάτων, τοῦ Παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Δόξα.

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀφθόνου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος Δεσπότη ἀμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ρεύματα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὑμνοῦμένη σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννήτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ἔτερον Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται θεοπρεπῶς, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας σαρκοφόρος, μήτηρ ἀγνή, προέρχεται σφῶζων εὐσπλαγχνία τοὺς ὑπαχθέντας κακία τοῦ ὄφους.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀζιώσον. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενίκηνται φύσεως οἱ ὄροι, καὶ λέλυνται νόμοι φυσικοί, τῇ ὑπὲρ νοῦν λοχεία σου, Παρθενομητορ ἄχραντε· ἐκ σοῦ γὰρ ὁ ἀνειδέος, σαρκὸς τὸ εἶναι προσεῖληφεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμίαντον κλίνην Σολομών σε, κατεῖδεν ἐξήκοντα σοφοῖς, πεπυργουμένην Δέσποινα, ἐν ἧ Θεὸς τὸ πρόσλημμα, ἀνακλιθεὶς προσέλαβε, καὶ τοῖς βροτοῖς προσωμίλησεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πορφύραν ἀγνῶν σου ἐξ αἱμάτων, ὁ Λόγος φορέσας τοῦ Θεοῦ, δίχα τροπῆς καὶ φύρσε-

ως, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν γύμνωσιν, καλύψας περιέβαλε τὴν θεϊκὴν ὠραιότητα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀστέκτου Θεότητος χωρίον, καὶ πόλις ἡ ἔμψυχος Θεοῦ, σὺ ὄφθης Παναμώμητε, ἐν ἧ μεγάλα εἵργασται, τῆς ἀπορρήτου γνώσεως, ἃ ἐξ αἰῶνος οὐκ ἤκουσται.

Τῆς Μυροφόρου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγγέλων τὰ τάγματα προσθήκην, σὲ νύμφην ἐδέξαντο Χριστοῦ, καὶ Ἀποστόλων ὄμιλος· τῶν Προφητῶν Ὀσίων τε, τούτων τὸν βίον πάνσεμνε, ἥπερ τις ἄλλος ζηλώσασαν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πνεύματι τεταπεινωμένῳ, καὶ τρόποις χρηστοῖς ἀκολουθεῖν, τοῖς ἴχνεσι ποθήσασαν, Μαρία τοῦ Χριστοῦ σπουδῆ, πρὸς ἀπαθείας ὕψος σε, ὅθεν αὐτὸς ἀνεβίβασεν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυμφίον ὠραῖον ἐξ ὠραίου, παστοῦ κατιδοῦσα τὸν Χριστόν, τοῦ τάφου πρώτη Κύριον, ἐξαναστάντα ἔδραμες, μηνῦσαι τὴν Ἀνάστασιν, τοῖς μύσταις τούτου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε μιᾷ τῇ τῶν Σαββάτων, μυρίσαι τὸ Σῶμα σοῦ Υἱοῦ, ἐθέλουσα προσέδραμες, τῷ τάφῳ τούτου κλαίουσα, μετὰ Μαρίας πάναγνε, Μαγδαληνῆς σῆς ἰκέτιδος.

Ἔτερος. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον, τὸ τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγχνως φύσιν θεώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπέικουσα, θείοις προστάγμασι.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, ὄντως ἠξιώθης καὶ δόξης, τῆς τῆς θεώσεως, Μαρία ἔνδοξε, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, δρόμοις τοῦ κηρύγματος, ἐξαφανίσασα.

Δόξα.

Γεγηθυῖα τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ ἔφθασας, πρώτη κατιδοῦσα θείαν Κόρη Ἀνάστασιν· εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· χεῖρας κροτήσατε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Διασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθείς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν πανάγνων αἱμάτων, πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης· ὄν ἀπαύστως αἴτησαι, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ἔτερον Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀχράντου γαστρός σου σωματικῶς ἔλαμψε τῆς δικαιοσύνης, Παρθένε, ὁ μέγας ἥλιος, καὶ κατεφώτισε τοὺς ἐν νυκτὶ καθημένους πάσης ἀπογνώσεως φωτὶ τῆς πίστεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν χαρισμάτων τὴν πληθὺν καὶ θαυμάτων, τίς δυνηθήσεται εἰπεῖν Μυροφόρε; καὶ γὰρ λυτροῦσαι πάντοτε τὴν ποίμνην σου, πάσης περιστάσεως, καὶ παντοίας ἀνάγκης, λοιμοῦ τοῦ παμφθόρου τε, πυρετῶν καὶ θορύβων, τῶν κατὰ κόσμον ὅθεν σοι σεμνή, χαριστηρίους ᾠδὰς προσκομίζομεν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἔ-

ως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ ς΄ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ δ΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ζῶν ἀθανασίας, οἷα κρήνη πηγάσασα, τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας, νέκταρ τὸ γλυκὺ καὶ χρυσόρρειθρον, τοὺς φλεγομένους ἐν δίψει ἢ δροσίζουσα, ὁ Παράδεισος, ὄντως ὁ πάντερπνος Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χρυσουγίζουσαν λυχνίαν, ἐπταφώτοις χαρίσμασι, σὲ ἐκ παντὸς γένους, ἥλιος Χριστὸς ἐξελέξατο, καὶ κατελθὼν τῶν ἀδύτων ἐνεμφεύσατο, ἀπειράνδρως τὴν σάρκα βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συνοχέα ἀποτίκτεις, τοῦ παντὸς τὸν συνάψαντα, εἰς ταυτὸ τὰ ἄκρα, καὶ τὰ διεστῶτα ἐνώσαντα· δι' ἧς τὰ ἄνω τοῖς κάτω συγχορεύουσι, καὶ δοξάζουσι πάντα ὡς πρόξενον Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔργαστήριον τῶν δύο, τῆς ἐνώσεως φύσεων, σὺ ὑπῆρξας Κόρη, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, ἐξ ἧς ὁ πάντων Δεσπότης ἐξυφάνατο, οὐ τροπῆ ἄλλ' ἐνώσει φορέσας τὴν σάρκωσιν.

Τῆς Μυροφόρου. Ὡδὴ δ΄.
Ἦχος δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπορρίψασα τοῦ κόσμου, ματαιότητα ἅπασαν· τῷ σῶ διδασκάλῳ, ὅλη τῇ ψυχῇ ἠκολούθησας, ὃν καὶ νεκρὸν γεγονότα οὐ διέλιπες· ἀλλὰ δάκρυσι, καὶ μύροις τοῦτον ἐμύρισας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναικεῖον ἅπαν δέος, σῆς ψυχῆς ἀπορρίψασα, Μυροφόρε πόρρω, πόλιν τῶν Ῥωμαίων κατέλαβες· καὶ σταυρωτῶν τοῦ Κυρίου ἐφάνερωσας, τὴν κακόνοιαν· οὓς καὶ θανάτῳ παρέδωκας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὠραιώθης Μυροφόρε, τοῖς ὠραίοις χαρίσμασι, τὸν ὠραῖον Λόγον, τοῦ Θεοῦ ὠραίως ποθήσασα, τὸν τοὺς ὠραίους ποιοῦντα τὴν σὴν κοίμησιν, ὠραῖζοντας, ὠραίοις ὕμνοις Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν Μητροπάρθενε, ἔδει σε χαρῆναι, ὡς προλυπηθεῖσαν ὡσαύτως τε, τὰς ἐπομένας σοι πάσας, ὧν ἡ ἔνδοξος, καὶ κορυφαία Μαγδαληνὴ ἡ Πανάμωμε.

Ἔτερος. Ὡδὴ δ΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνενόκλητον φέρουσα, κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι κόσμον ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελουμένη τοῖς δάκρυσι, τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα Ἄγγελον, ἐθεάσω καταγγέλλοντα· τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα.

Ἡ καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιοῦμασι Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας, τὸν ὠραῖον κάλλει ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας Κόρη ὑπέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσία σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε΄.
Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθέने, ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, ὑπάρχεις παναμώμητε· ἔρεισμα στερρόν τῆς ἀληθείας· τῆς εὐκληρίας ἢ ἐπανάκλησις· ἐν ἧ ἀνατίθημι σεμνή, πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου, καὶ ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σεμνὴ χαριτόπλοκος, σὺ εἶ φύσιν τὴν ἄστεκτον, κρύψασα Θεότητος ἐν μήτρᾳ, ἀναλλοιώτως ἐν ὑποστάσει μιᾷ· δι' ἧς σαρκοφόρος ὁ Θεός, πᾶσι ἀναδέδεικται, καὶ βροτὸς ὑπερούσιος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γλυκεῖα σὺ θάλασσα, ἀλλ' ὅμως ἀδιάβατος, ἄρδην ἢ βυθίσασα τριστάτας, καὶ ἀναβάτας σὺν νοητῷ Φαραῶ· καὶ σώσασα νέον Ἰσραήλ, πόλιν εἰς οὐράνιον, καὶ λιμένα γαλήνιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὠραίως ὑπέρκεισαι, καὶ θαυμαστῶς ἐν κάλλεσι, νύμφη ἀσματίζουσά σοι κράζει· δι' ἧς φοιτήσας, ὁ ἐραστής τῶν καλῶν, εὐγένισε Δέσποινα βροτῶν, φύσιν καὶ διέσωσεν, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλάστορος.

Τῆς Μυροφόρου. Ὡδὴ ε΄.
Ἦχος δ΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξέστησαν τάξεις σε, τῶν Ἀσωμάτων βλέπουσαι, μνήματι Χριστοῦ παρισταμένην, τούτων τὸ ἔργον τῆς λειτουργίας σεμνῆ, πράττουσαν ἀγάπη θεϊκῆ, καὶ καταπτερνίζουσαν, τὸν ποτέ σε πτερνίσαντα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐόρτιον σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ἄγει σοι, μνήμην ἐτησίως ἐκβοῶσα· σύ μου τὸ κράτος, σὺ τὸ στερέωμα· καὶ γὰρ ἐξ ἔθνῶν σαῖς διδασχαις, ἤχθην πρὸς ἐπίγνωσιν, τοῦ Νυμφίου μου πάνσεμνε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνεστη ὡς ἤκουσας, Μαγδαληνὴ ὁ Κύριος· ἔδραμες σπουδαίως ἐν τῇ πόλει, τοῖς σοῖς συμμύσταις τούτου τὴν ἔγερσιν, οἷα πρωταπόστολος σεμνῆ, ξένως ἀπαγγέλλουσα, τῆς λαμπρᾶς Ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐώρακας· πρώτη ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου· ὅμως τῷ φίλτρῳ Μαγδαληνῆς τῆς σεμνῆς, νικωμένη δέδωκας αὐτῇ, τὰ πρωτεῖα πάναγνε· ὦ μεγίστου χαρίσματος!

Ἔτερος. Ὡδὴ ε΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαντα καὶ ἐξοικίσαντα, Παραδείσου πάλαι, καθορῶσα ποσὶ συμπατούμενον, ἱερῶν γυναιῶν, γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰωνίως ἀγάλλεται.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρωθέντι καὶ τάφῳ, ἐπανακλιθέντι τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι, τετρωμένη πόθῳ, τῆς γλυκειᾶς αὐτοῦ ἀγαπήσεως, προσκομίζεις

μύρα, Μαγδαληνὴ σεμνὴ Μαρία, καὶ δακρῶν προχέεις ἀρώματα.

Δόξα.

Μετὰ Πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον, πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολλοὺς ζωοροῦσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσία, ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτρια ἐνδοξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄνορθοῖ με πεσόντα, πρὸς τῆς ἀμαρτίας πολύπλοκα βάραθρα, ὁ ἐκ σοῦ τεχθῆναι, εὐδοκήσας δι' ἄμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη· ὄν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ς΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν λόγον κηρύττομεν, Υἱὸν τὸν τοῦ Πατρὸς προαιώνιον, ἐπισκηνώσαντα, οὐσιωδῶς ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ τῇ ἀρίστη πλάσει, ἡμᾶς θεώσαντα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ στήσας ὄρη τῷ νεύματι, σὲ ὄρος νοητὸν καθυπέδειξε, Θεοχαρίτωτε, ταῖς ἀρεταῖς ὄν κατάσκιον· ἐξ οὗ αὐτὸς τὴν σάρκα κατελάξεύσατο.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰῶ δηχθεῖσα τοῦ ὄφεως, τὸ γένος ἡ Προμήτωρ διώλεσεν, ἐκ σῆς δὲ πάναγνε, ἀνερμηνεύτου κυήσεως, θεοῦται πᾶσα φύσις, τρόπῳ βελτίονι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κηρύττω βλέπων τὰ θαύματα, τὰ πέρα νοῦ καὶ γνώσεως Πάναγνε· πῶς ὁ ἀχώρητος, ἐν σοὶ ἀρρέευστως κεχώρηται! πῶς χρηματίζει κτίσμα, ὁ Κτίστης Δέσποινα.

Τῆς Μυροφόρου. Ὡδὴ Ϛ´.
Ἦχος δ´. Τὴν θείαν ταύτην.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡσπερ γέγραπται, ἐξῆλθέ σου ὁ φθόγγος Ἀπόστολε, καὶ εἰς τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα· Δαβιτικῶς οὖν πάντες, νῦν σὲ γεραίρομεν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅσίως λόγον τὸν ἀναρχον, κηρύττουσα ἐν πλοίῳ ἐμβέβλησαι, Μαρία ἐνδοξε, καὶ τῷ βυθῷ ἐπιδέδοσαι· καὶ ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης, πάντας ἀνήγαγες.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν κήπῳ πάλαι ἀκήκοε, τῆς λύπης σὴ προμήτωρ μηνύματα· ὧν τὸ ἀντίθετον, κήπῳ ταφῆς σὺ ἀκούσασα, Μαγδαληνὴ ἰάσω, ταύτης τὸ σύντριμμα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν θείαν στάμνον καὶ τράπεζαν, τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς τὴν βλαστήσασαν, τὴν ἀγεώρητον, χώραν τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἔτερος. Ὡδὴ Ϛ´.

Ἦχος πλ. δ´. Ἰάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρημάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα, ἐξῆρας τῶν Μαθητῶν, Σεμνὴ ὡς ἐβόησας· Ὁ Χριστὸς ἐγγέρται· ἡ ζωὴ ἐφάνη· ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν ἥλιος.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδοῦ σου ἡ φωταυγῆς, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε, φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑ-

μνοῦντάς σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων, ἐπηρείας ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Ὠραία Νύμφη Χριστοῦ, ἐδείχθης καὶ περιδέξιος, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, σεαυτὴν κομίσασα· Μυροφόρων ἔξαρχε· διὸ καὶ παστάδος, οὐρανοῦ κατηξίωσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαστον ἰλαστήριον, λυχνία φωτοειδῆς, ὠράθης καὶ γέφυρα, πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ὕμνολογοῦντας, Θεοτόκον σὲ πανάμωμε.

Ἔτερον Θεοτοκίον.

Ἐπῆλθε τὸ πανουργὸν ἐπὶ σὲ Πνεῦμα, πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ κατεσκηνώσε καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAΞARION

Κοντάκιον.

Ἦχος γ´. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Χριστοῦ Μαθήτριαν, καὶ πρώτην ἐν μυροφόροις, τὴν εὐαγγελίσασαν τοῖς Ἀποστόλοις τὸ χαῖρε· ἅπαντες ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ἀνευφημοῦμεν, αἶνεσιν ἀναπέμποντες Θεῷ τῶν ὅλων, τῷ τοιαύτην ἐν τῷ κόσμῳ, πηγὴν θαυμάτων, χαρισαμένῳ ἡμῖν.

Ἔτερον Κοντάκιον.

Ἦχος δ´. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεςιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστός, ἀνύστακτον ἰδὼν σου, τῆς πίστεως τὸ ὄμμα, ἀγάπης τε τὸ φίλτρον τὸ ἀναπόσπαστον Σεμνή, πρώτη ἐμφανίζει ἑαυτὸν σοι, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημείου, ὠκιστα ἐλθούση μετὰ μύρων, καὶ προσιούση σὺν δάκρυσιν τῷ ἀπροσπελάστῳ· καὶ αὐτὸς σοι ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος θείαν ἐνέργειαν δωρεῖται, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄναρχον Πατέρα ἀνόδου ἐμφανίζει σοὶ βουλήν· καὶ πέμπει δὲ σε, θεῖα εὐαγγέλια τοῖς κατεπτηχόσι Μύσταις τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. Διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν ἔχουσα παρρησίαν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκαστοτε.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στίχ. Ἀφαῖς αὐλοῖς ἄπτεταί σου, Χριστέ μου, Μή μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρία.

Δευτερὴ Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνῆ.

Ἔτεροι. Σὺ καὶ νεκρὰ ζῆς, εἰ σιγᾶς δὲ τῆ πόλει ἔχει τις ὡς πρὶν ἔκστασις σε Μαρία.

Αὕτη ἐκ τῶν Μαγδάλων ἦν τῶν ὀρίων Συρίας, διὸ καὶ ἀπεκλήθη Μαγδαληνή. Προσελθοῦσα δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ ὑπὸ δαιμόνων ἐπτὰ ἐνοχλουμένη, ἀπηλλάγη αὐτῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι· καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ καὶ Μυροφόρος γέγονε καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν, ἅμα τῇ ἄλλῃ Μαρίας, τῇ Ὑπεραγία Θεοτόκῳ, κατείδεν, ἠνίκα ὄψε Σαββάτων εἶδε τὸν Ἄγγελον· πρωίας δὲ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους· καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν Κύριον· ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ· Μή μου ἄπτου. Μετὰ γοῶν τὴν θείαν καὶ Ἁγίαν Ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἐφεσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκεῖ ὁσίως κεκοίμηται καὶ ἐτέθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι μακάριοι ἐπτὰ κεκοίμηνται Παῖδες. Ὑστερον δέ, ἐπὶ Λέοντος τοῦ ἐν μακαρία τῇ λήξει γενομένου βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν λείψανον ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συσταθείσῃ μονῇ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετέθη, ἐν ἣ ἑτησίως καὶ ἡ σύναξις αὐτῆς τελεῖται καὶ ἐν τοῖς Κουράτορος πλησίον τοῦ Ταύρου.

(Ματθ. κζ΄ 56, 61, κη΄ 1, Μάρκ. ιε΄ 40, 47, ις΄ 1, Λουκ. κδ΄ 10)

Ἡ δεξιὰ χεὶρ τῆς Ἁγίας τεθησαύρηται ἀδιάφθορος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Σίμωνος Πέτρας ἐν Ἁγίῳ Ὄρει θαύματα καὶ σημεῖα ἐπιτελοῦσα καθ' ἐκάστην.

Τὰ περὶ τῆς μεταβάσεως τῆς Μυροφόρου εἰς Ῥώμην, ἐνθα ἐζήτησε τὴν τιμωρίαν τοῦ Πιλάτου, δέον νὰ μὴ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν, διότι ἔχουν ληφθεῖ ἐκ τῶν ἀποκρύφων ψευδο-εὐαγγελίων, βιβλίων καταδικασμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρτυρος Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος.

Στίχ. Κἂν ἀγνοῶμεν πάντες ἡμεῖς, Μαρκέλλα, Ἀθλήσεως σῆς Χριστὸς οἶδε τὸν τρόπον.

Ἄγνωστος ὁ χρόνος τῆς ἀκμῆς τῆς ὁσίας. Ἐν τῷ σφαιρομένῳ ὑπομνήματι αὐτῆς λέγεται ὅτι «ἀπὸ τοῦ μὴ ἐμφέρεσθαι εἰς αὐτὴν μήτε κανόνα μήτε ὑπόμνημα ἄγνωστος εἶναι ἐδόκει» ἀλλ' ἐγένετο γνωστὴ ἐκ τοῦ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Χίου ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχον ναὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας, ἣτις πολλὰ ἐτέλει θαύματα. Τὸ ἐν τῷ Λειμωναρίῳ βιογραφικὸν ὑπόμνημα, ὅπερ εἶναι κατασκευάσμα νεωτέρων χρόνων, θέλει ταύτην Χιοπολιτίδα, ἀλλὰ περὶ τούτου οὐκ ἔχομεν μαρτυρίας ἀρχαίας καὶ ἢ εἰς αὐτὴν Ἀκολουθία, ποίημα Νικηφόρου ἱερομόναχου τοῦ Χίου, βασιζεται εἰς τὸ νεώτερον ὑπόμνημα τοῦ ἰδίου Νικηφόρου· οὐδαμοῦ δὲ εὔρον λείψανόν τι ἀρχαιοτέρας Ἀκολουθίας αὐτῆς. Οἱ κάτοικοι τῆς Χίου, μεταξὺ τῶν ἄλλων θαυμάτων τῆς ὁσίας, τὰ ὅποια ἀφηγοῦνται, βεβαιοῦσι καὶ τοῦτο, ὅτι εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου ἦν ὁ ναὸς αὐτῆς, εὐρίσκουσι χάλικας πλήρεις αἱμάτων πεπηγμένων, τοὺς ὁποίους ξεόντες ἐμβάλλουσιν εἰς ἀγγεῖα καὶ ἔχουσιν εἰς θεραπείαν πάσης νόσου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παγχαρίου (ἢ Παγκρατίου), ἐπισκόπου Βεσανσόνης (Besançon) ἐν Γαλλίᾳ, Ὁμολογητοῦ καὶ πολλὰ παθόντος ἐπὶ Κωνσταντίου βασιλέως τοῦ ἀρειανοῦ. (†356)

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βανδρεγισίλου (Wandregisilus), Ἡγουμένου τῆς ἐν Γαλλίᾳ Μονῆς τοῦ Φοντενέλ (Fontenelle) Νορμανδίας. (†668)

Στίχ. Ἐρωτι Θεοῦ Βαντρίγιος βαδίσας, Τύπος μοναστῶν ἐγένετο πληθῦ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου Μενελάου, ἰδρυτοῦ καὶ ἀββᾶ τῆς Μονῆς Μενάτε, πλησίον τῆς Κλερμόντ. (†720)

Στίχ. Ἦστραψε βίος Μενελάου ὁσίου, ὥσπερ ἀστραπὴ τοῖς πέρασι διαλάμπει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Σουζντάλ ἀσκήσαντος. (†1622)

Στίχ. Ὁ Κυπριανὸς σαλότητι βιώσας, Σοφῶς καθεῖλε τὸν ψευδόσοφον ὄφιν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κορνηλίου τοῦ Περιγιασλάβλ, πνευματικοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρῶφ κοινοβίου. (†1693)

Στίχ. Κέρας ἐγείρας Κορνήλιος Κυρίου, Φυγάδας ἔδειξεν ὄρμαθους δαιμόνων.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ὥδαι τῶν κανόνων.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ζ'.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερίπταται, τὸ ξένον τῆς λοχείας σου, πᾶσαν διάνοιαν· σωματικῶς γὰρ γραφεῖς, ὁ φύσει ἀπρόσιτος, καὶ ἀπερίγραπτος, καθυπέγραψε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, Παναγία Θεοτόκε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητορεύσεις προφητόφθεγκτοι πεπλήρωνται, ἐν σοὶ Θεόνυμφε· τὸν γὰρ κοσμήτορα σύ, τοῦ κόσμου γεννήσασα, πάντας ἐκόσμησας, καὶ ἐφώτισας, εὐλογημένη Πάναγνε, τῶν βροτῶν ἡ σωτηρία.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσοδύναμον, Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι, Λόγον ἐκύησας, τὸν ἐν δυσὶν ἀγαθή, οὐσίαις ὑπάρξαντα, μίαν ὑπόστασιν· ὑπερύμνητε, εὐλογημένη Δέσποινα, τῶν βροτῶν ἡ σωτηρία.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀθεώρητον, βυθὸν κατανοοῦμέν σε, καὶ ὕψος ἄρρητον, Παρθενομήτορ βροτῶν, τὴν φύσιν ὑψώσασα, τῷ θείῳ τόκῳ σου· ὑπερύμνητε, εὐλογημένη Δέσποινα, τῶν βροτῶν ἡ σωτηρία.

Τῆς Μυροφόρου. Ὤδὴ ζ'.

Ἦχος δ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Ἀπόστολε, δεχθεῖσα ἔνδοξε, τοῦ Πνεύματος ἀληθοῦς, πλάνης ἀπεξήρανας, θολώδη ρεύματα, καὶ ἰάσεων ἀναπηγάζειςνάματα, τοῖς πιστῶς σοι προσιούσιν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπταπνεύματον, τοῦ δαίμονος ἐνέργειαν, Μαρία ἔνδοξε, ἀποβαλοῦσα Χριστοῦ, προστάξει εἰσδέδεξαι, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ἐνέργειαν διαιρουμένην πάνσεμνε, ἐν χαρίσμασι τοσοῦτοις.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ ἔλαφος, διψῶσα τὴν ἀπώλειαν, ἐπιταχύνασα, τῶν σταυρωσάντων Χριστὸν, σπουδαίως κατέλαβες, τὴν Ῥώμην θέουσα, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ζῆλον σου τὸν ἔνθεον, τῷ θανάτῳ παραδοῦσα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἠκολούθει σοι, Παρθενομήτορ Πάναγνε, ἡ Ἰσαπόστολος, δακρυρροοῦσα πικρῶς, Μαρία κατέχουσα, μύρα τὰ εὔοσμα, ἐπισπεύδουσα, τὸν σὸν Υἱὸν τὸν πλάσαντα, τοὺς ἀνθρώπους τοῦ μυρίσαι.

Ἔτερος. Ὤδὴ ζ'.

Ἦχος πλ. δ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντά σοι, τὸν Λόγον κεκτημένη· ᾧ παρίσταται νῦν, βοῶσα Μυροφόρε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνη κατεῖδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὸν ἐγηγερμένον· κηπουρὸν δὲ αὐτόν, ὑπέλαβες βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Νῦν λαμπομένη Μυροφόρε, τῇ τοῦ Πνεύματος, αὐγῇ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας· ἐλλαμφθῆναι σὺν σοί, εὐδόκησον βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἔστησας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα ἀγνή· ἦ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεῖος θησαυρὸς πάσης ἀγνείας· καὶ σκῆνωμα παρθενίας θεοχάρακτον, ὄφθης Θεονύμφευτε, κρίνον εὐωδέστατον, τοῦ φυτουργοῦ τῆς κτίσεως, καὶ θεῖον τέμενος· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐφερες τὸ πῦρ ὡσπερ ἡ βάτος, ἐν μήτρᾳ ἀφλέκτως τῆς Θεότητος, λύουσα Πανάμωμε, Εὔας τὴν ἀπότισιν, καὶ ὀφειλὴν Πανύμνητε, τῷ θείῳ τόκῳ σου· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁλον με ἀνείληφεν ἀρρέυστως, ἀτρέπτως καὶ ἀσυγχύτως καθ' ὑπόστασιν, λόγος ὁ παντέλειος, ὅλον με ἐθέωσε, τῇ συναφείᾳ Δέσποινα, ὅπως τῇ κρείττονι· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φύσεως φοιτήσας ὁ τεχνίτης, ἐξ ὄρους τῆς ἀνυμφεύτου Θεομήτορος ὑπομάζιον, χερσὶ καθορᾶται νῦν, ταῖς μητρικαῖς φερόμενον, καὶ πάντας ἡγείρει, Μητέρα τὴν αὐτοῦ ἀνυμῆσαι, καὶ δοξολογῆσαι, ὡς μόνην Θεοτόκον.

Τῆς Μυροφόρου. Ὡδὴ η΄.

Ἦχος δ΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ νοῦς σου τοῦ Πνεύματος ἀκτίσι, Μαρία λελαμπρυσμένος Ἰσαπόστολε, πλάνης ἀμαυρώσεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, ἀπαύστοις νεύσεσι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοώσης, καὶ ὑπερυψοῦτε, λαοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγγέλων δυάδα λευκοφόρον, Χριστοῦ κατιδοῦσα ἐν τῷ μνήματι, ἔδραμες Ἀπόστολε, τούτου τὴν Ἀνάστασιν, τοῖς Μαθηταῖς τὴν ἔνδοξον, μηνύσαι ἔνδοξε, ὃς ὀφθείς σοι, προσεῖπε· Μαρία· σὺ δὲ τοῦτον αὐθις, Ῥαββὶ προσανεφώνεις.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ μέγας Μαρία Θεολόγος, τὸ σῶμα κηδεύει σου τὸ πάνσεπτον, ἐν Ἐφέσῳ ἔδει γάρ, τὸν θεῖον Ἀπόστολον, συμμαθητὴν καὶ σύναθλον, καὶ θεωρὸν σὺν σοί, Χριστοῦ τῶν παθῶν γεγονότα, τὸ σεπτὸν σου σκῆνος, κηδεῦσαι Μυροφόρε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦκουσε βουλήν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, Παρθένη ἐν τῷ ὄντι τὴν ἀπόρρητον, τούτου ἡ Ἀπόστο-

λος, Μαρία ἢ ἔνδοξος, οὐπω πρὸς τὸν Πατέρα μου τὸν ἐπουράνιον, ἀνήλθον· διὸ μὴ μοῦ ἄπτου· πορεύου δὲ ταῦτα, εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Ἔτερος. Ὡδὴ η΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπροφανής ὁ βίος σου, ταῖς ἀνγαῖς ἀστραπτόμενος, ὧ Μαγδαληνή, τῶν ἐναρέτων πράξεων, τοῦ θείου κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης, ᾧ μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις· Ἱερεῖς εὐλογοεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασαι, καθορῶσα τὴν ἄδικον, ἔνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος, δι' ἄφατον ἔλεος· καὶ στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι, περιαντλουμένη· Τί τὸ ξένον ἐβόας, Μαρία τοῦτο θαῦμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει;

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιωσύνης τέμενος, γεγонуῖα Ἀπόστολε, πάντας ἀγιάζεις τοὺς ναὸν ἐκ βάθρων σοι, Μαρία ἐγείραντας, καὶ τὴν εἰκόνα Κόρη τὴν σὴν, σχέσει τῇ πρὸς σέ, διαχαράττοντας πόθῳ, καὶ πίστει μελωδοῦντας· Ἱερεῖς καὶ Λευῖται, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς τοῦ Θεοῦ μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποιημάτων, ὑπερτέραν Παναγνε· ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ ἐξ Ἀδὰμ ἠφάνισται· καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ὠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελωδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

*[εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδης,
εἶδεμὴ μετὰ τὸ συναζάριον]*

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεῦξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρί· * καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, * ἢ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῆ, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν, στερέωσον· * καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ὡδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψίστου * ὁ προφήτης Ἀββακούμ * κατανοῶν ἐκραύγαζε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· * σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχεες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος * δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Ὡδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν κτίσαντα· * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν * ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον· * Ὑπερῦμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,
ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς
Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμε-
νος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμέ-
νην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν * Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος. Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξο-
τέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδι-
αφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσειν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνα-
τός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ
ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγα-
θῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Ἐκ τῶν κανόνων ἡ θ' ὠδή.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδή θ'.
Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμ-
παδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν
Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυ-
ριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.
(δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄρμα φωτεινόν, τοῦ Λόγου ὑπάρχουσα· ἄρ-
μα πυρίμορφον· ἄρμα πολυώνυμον, αὐτῶν
θρόνων ἄρμα ἀσύγκριτον, τοῦ θεϊκοῦ στη-
ρίγματος, ἄρμα χρυσόπλοκον, τοῦ Υἱοῦ σου,
ἄρμα με ἀνάδειξον, ἀπαθεία νοὸς Θεονύμ-
φευτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέον οὐρανόν, ὁ πάντων ἐπέκεινα σὲ κατε-
σκεύασεν, οὐρανῶν ἀνώτερον, καὶ πάσας
πόλου δυνάμεις ἔλαθε, καὶ κατελθὼν ἐνώκη-
σεν, ὄλος ἐν μήτρᾳ σου, ἀπορρήτως, μὴ ἐκ-
στάς Θεόνυμφε, τῆς πατρώας μονῆς ἢ τῆς
φύσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἥλιος φαιδρός, ἐφίλησε Δέσποινα, σοῦ τὸ
ἀμόλυντον, καὶ κατενυμφεύσατο, ἀρρήτω
λόγῳ εἰς ἀναζώωσιν, τῆς τεθηκυίας φύσε-
ως· ὅθεν ἐκ πόθου σε, εὐφημοῦμεν πίστει καὶ
γεραίρομεν, θεϊκῆς ὡς αἰτίαν μεθέξεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στῆσον τῶν παθῶν, τὸν σάλον Πανάμωμε,
ἐκ τῆς καρδίας μου· παῦσον τὰ σκιρτήματα,
τὰ τῆς σαρκός μου· τὸν νοῦν ἐδραίωσον,
πρὸς θεωρίαν αὐτῶν, καὶ λογισμῶν τὰς ὁρ-
μάς, τὰς ἀτάκτους, τρέψον πρὸς ἀπάθειαν,
καὶ μελλούσης ζωῆς καταξίωσον.

Τῆς Μυροφόρου. Ὡδή θ΄.
Ἦχος δ΄. Ἄπας γηγενῆς.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύλαι οὐρανῶν, φαιδρῶς διηνοίγησαν, ἀπολαβοῦσαί σε· καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν, ἡ Ἐκκλησία, ἔχει χορεύουσαν, σὺν Ἀποστόλοις ἔνδοξε, τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, ἔνθα ἦχος, ἔστιν ἑορτάζοντος, Μυροφόρε καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦρθοισται λαός, ὑμνῆσαί σου σήμερον, τὰ ἀριστεύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας, τοὺς τοῦ κηρύγματος, ὃν ταῖς εὐχαῖς σου λύτρωσαι, λοιμοῦ ποντώσεως, ἐμφυλίου, πολέμου μαχαίρας τε, Μυροφόρε καὶ πάσης κακώσεως.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύτρα σοι σεμνή, ἡ πόλις σου φέρουσα, ἦν περ διέσωσας, πάλαι Ἰσαπόστολε, λοιμοῦ παμφθόρου, τὸν δὲ σοὶ ἤγειρεν, ἐκ βάθρων ἱερώτατον, ναὸν ὡς ἔχουσα, ἰατρεῖον, νοσημάτων ἄμισθον, ἦν φυλάττοις ἀμέτοχον θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄπας ὁ χορός, Παρθένε ὁ ἔνδοξος, τῶν Ἀποστόλων σε, μόνην ἐγκατέλιπε, καιρῷ τοῦ πάθους καὶ τῆς Σταυρώσεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἑνὸς χωρίς, ἡ δὲ πανένδοξος, Μυροφόρος, Μαρία ὀπίσω σου, ἠκολούθει ἰκέτις ὡς γνήσιος.

Ἔτερος. Ὡδή θ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς θείαν μετετέθης νῦν χαρμονὴν, Παραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, πρὸς νοητάς, καὶ ὑπερκοσμίους διαμονάς, ὅπου Ὅσιων τάγματα, ἦχος ἔνθα πέφυκε καθαρός, λαμπρῶς ἑορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε· διὸ σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐδὲν προετιμήσω τῶν ἐπὶ γῆς, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως, ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνου τετραμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως Πάνσεμνε, ἐπιπεπομέναις μαρμαρυγαῖς, τοῖς, ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας ἐπομένη· Σὲ μεγαλύνω πολυέλεε.

Δόξα.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοποιοῦ, καὶ χειμάρρουν τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβάς, πόνων δεχομένη θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνή, μαθήτρια τοῦ Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, σαῖς ἰκεσίαις διαφύλαττε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς Μήτηρ τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον· ὡς συμπαθῆς, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς, ὡς ἀγαθὴ ἀγάθωνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, δαιμόνων ἐπηρείαις, Παρθένε Θεοτόκε, ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανάμωμον.

Καταβασία. Ὡδή θ΄. Ἦχος δ΄.

Ἄπας γηγενῆς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος· * πανηγυρίζετω δὲ * αὐλῶν νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν ἱεράν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· * Χαίροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε ἀγνή, αἰεπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Μυροφόρων πρώτην σε, καὶ Ἀποστόλων ἔνδοξε, ἰσάριθμον καὶ Ἀγγέλων, γινώσκομεν θεωρὸν σε, καὶ τὴν Χριστοῦ Ἀνάστασιν, πρώτην ἰδοῦσαν Πάνσεμνε, καὶ μυστηρίων ὄντως τε, ἀρρήτων γνώστην σε μόνην, Μαρία νύμφη Κυρίου.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνη Θεομήτορι, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. δ΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄, ρν΄).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, γάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ΄ (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

**Ἰστώμεν στίχους Ϛ΄ καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Μυροφόρου.**

Ἦχος πλ. δ΄. Ὠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦσα σεμνή, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης προθυμότατα, Μυροφόρε εὐθύτητι, οὐδὲ θανόντα τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ' ἀπελθοῦσα μύρα σὺν δάκρυσιν, τούτῳ προσήνεγκας, συμ-

παθῶς πανεύφημε· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανίερον, πανηγυρίζομεν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Σὺ ὦ Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέπει ποθοῦσα ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς παραγέγονας, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· Καθὼς προέφη, Χριστὸς ἐγήγερται. Σπουδῆ τοῖς τούτου, Μαθηταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπόσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκκλάλητον, σεμνὴ ἀνείληφας.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῆ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ νῦν δοξάζοντα, ὑπεράγαθον Κύριον· ὃν ἐκδυσώπει, ἀπαύστως πάνσεμνε, αἰωνιζούσης, δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτόν, παρρησίαν πάντοτε, θεομακάριστε.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σταυρῶ καθηλούμενον Χριστὸν καθορῶσα, ἔκλαιες, Μαγδαληνῆ, καὶ ἐκραύγαζες· Τί τὸ ὀρώμενον; ἡ Ζωή, πῶς θνήσκεις; πῶς ἡ κτίσις βλέπουσα κλονεῖται, καὶ φωστῆρες σκοτίζονται, Θεοῦ θεώμενοι τὸν Υἱὸν σαρκὶ σταυρούμενον; πῶς μὴ κλαύσω ὀρῶσά σε, Δέσποτα;

Στίχ. ε'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῆς.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῶ τεθειμένῳ μνήματι καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν διδόντι ἅπασιν· καὶ ἰδοῦσα τοῦτον πρώτη προσεκύνησας, Μαρία θεοφόρε, δακρύνουσα. Διὸ ἰκέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Ἐπλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία ἔνδοξε, καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη καὶ τὴν συγκατάβασιν ἐκήρυξας λαοῖς, παναοίδιμε. Διὸ ἰκέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίζομεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύομεν ἑόρτια, καὶ κροτήσομεν χεῖρας σήμερον, ἐν τῇ πανσέπτῳ πανηγύρει τῆς Μυροφόρου Χριστοῦ· Στρατιαὶ οὐράνιοι εὐφραίνεσθωσαν, τὴν τὸν λογχευθέντα Κύριον ὑπὸ στρατιωτῶν, ἰδοῦσαν καὶ μυρίσασαν, καὶ αὐτὰς συμπαρεστῶσας τῷ ζωηφόρῳ μνήματι κατοπτεύσασαν, αὐλοῖς ὑμνωδίαις θαυμαζέτωσαν· ἡ γῆ τε καὶ ἡ θάλασσα, τὰ τῆς λαμπρᾶς σελήνης παράδοξα σημεῖα, κατὰ χρέος εὐφημήτωσαν· ἡ νεότης τὸν χαλινόν, οἱ ἐν τῷ γῆρει τὴν βακτηρίαν, οἱ ἐν συμφοραῖς τὴν προστάτιν, οἱ ἄποροι τὴν βοηθόν, οἱ ἐν εὐπορίᾳ τὴν οἰκονόμον, τὴν θεραπείαν οἱ ἐν ταῖς νόσοις, οἱ ἐν πελάγει τὴν συμπλώτειραν, σὺν πᾶσι τὴν ἑαυτῆς στερῶν ὑπέρμαχον, Ποίμνη μακαριωτάτη, καθικετεύουσα οὕτω βόησον· Μαγδαληνῆ Μαρία ἔνδοξε, πρόφθασον ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐκ περιστάσεως πάσης, καὶ σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον**

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε: * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα: * Κύριε, ἐλέησόν με: * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον: * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς: * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος: * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος: * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυρότερα φωνῇ:

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος: * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀπολυτικὸν τῆς ἀγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς οὐρανόθεν νυμφίου, τὰ μῦρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον: ἦς τὴν πάντιμον χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ, ἀσπάζομενοι, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς ἀρυόμεθα.

[Καὶ Ἀπόλυσις.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν:
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τῆς ἀγίας, αὶ γ' καὶ ς' ῥοδαί.

Εἰ δὲ μὴ, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 118 (92).

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (118 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (118 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (118 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ΄. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (118 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἦχος α΄. Ψαλμὸς 137 (39).

Στίχ. α΄. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Μυροφόρου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς οὐρανίου νυμφίου, τὰ μῦρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἥς τὴν πάντιμον χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ, ἀσπαζόμενοι, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς ἀρυόμεθα.

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, ...

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε, ...

Στίχ. γ΄. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, ...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Μυροφόρου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία ἡ σεμνή, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστοῦ τοῦ ἑαυτῆς οὐρανίου νυμφίου, τὰ μῦρα ἐκόμισε, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ἅγιον· ἥς τὴν πάντιμον χεῖρα πλουτοῦντες ἡμεῖς δέ, ἀσπα-

ζόμενοι, ταύτην σὺν πόθῳ τὴν χάριν, αὐτῆς ἀρυόμεθα.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος β΄.

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδης * ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι * Τάχυνον εἰς πρεσβειάν * καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, * ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ (θ΄ 2-12).

(Ζήτηε τῇ Κυριακῇ τῆς ια΄ ἑβδομάδος).

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς ξζ΄).

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἢ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας

οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, «ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος δ΄. (Ψαλμ. λθ΄-λγ΄).

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ΄ 11-18).

(Ἡ Ἑωθινόν).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ κλαίουσα ἕξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυσεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστί. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκεῖνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστί, λέγει αὐτῷ· κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκεῖνη λέγει

αὐτῷ· ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἶπε αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.**

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῆς. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

**Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος
Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος.**

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς ἀγνεΐας τὸ ρόδον καὶ τῆς Χίου τὸ βλάστημα, τὴν ἁγίαν Μαρκέλλαν ἐν ὠδαῖς εὐφημῆσωμεν· τμηθεῖσα γὰρ χειρὶ τῆς πατρικῆς, ὡς φύλαξ ἐντολῶν τῶν τοῦ Χριστοῦ, ῥῶσιν νέμει καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴν, τοῖς πρὸς αὐτὴν κραυγάζουσι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Μενελάου.

Ἦχος γ΄. Θεΐας πίστεως.

Θεῖου Πνεύματος, τῆς φωταυγείας, ἐκ νεότητος ἀκολουθήσας, Ἰησοῦ τῷ Σωτῆρι Μενέλαε, ἀναβοήσας σωτήρια δόγματα, τῆς οἰκουμένης, Ὁσίων τὸ καύχημα· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
